



Трилатерална комисија представља део мреже којом најмоћнији људи планете контролишу и усмеравају међународне токове, са циљем стварања светске владе. Који српски политичари раде за њу?

Недавно је, стидљиво, објављена вест да су и представници из Србије постали део Трилатералне комисије, и да је основана српска група у оквиру ове организације, као подружница у Србији. Изостале су опсежније новинарске анализе, коментари стручњака и изјашњавање политичара о овом питању, које би биле сасвим примерене, имајући у виду о каквој је организацији реч, и ко су лица која си њени представници за Србију.

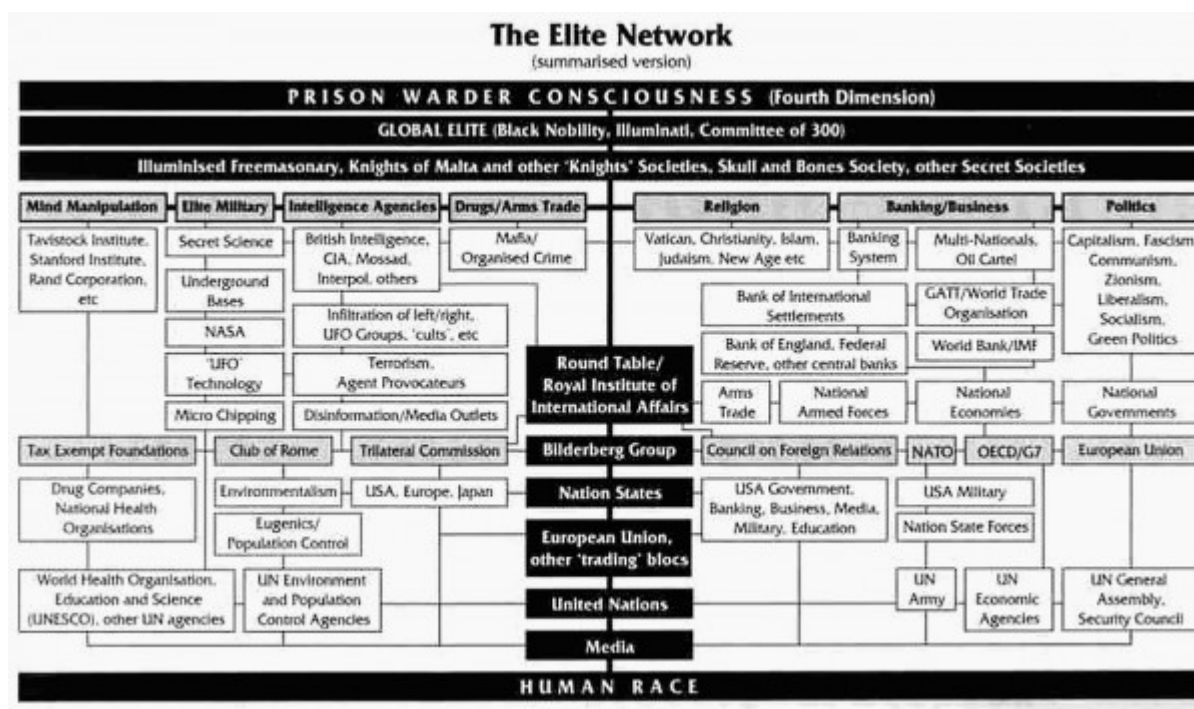
Трилатерална комисија представља део мреже којом најмоћнији људи планете контролишу и усмеравају међународне токове, са циљем стварања светске владе. На том путу они уништавају нације и државе. Несумњиво да је главни циљ и главни противник Трилатералне комисије Русија, као једина која представља глобалну алтернативу њиховом уређењу света. Највећи страх атлантских структура изазива јачање Русије, и њен потенцијални повратак на Балкан преко Србије, историјског и природног савезника. Суровост тог новог светског поретка добро је осетио, и још увек осећа, српски народ. Захваљујући професорки Смиљи Аврамов српска јавност се упознала са овом организацијом, и њеним активностима усмереним против нашег народа и државе. Сигурно да лица који су преузела на себе улогу послушника те међународне машинерије, јасно знају да раде на штету сопственог народа и државе. Важно је знати ко су ти људи, јер пратећи њихов рад и сараднике, можемо да расветлимо једну мрежу агената евроатлантског утицаја у Србији.

Мост Исток Запад - локални помагач Трилатералне комисије

Мост Исток Запад (EastWestBridge) је организација настала 2009. године, као локални помагач Трилатералне комисије. Како на свом сајту наводе „Мост Исток Запад (EastWestBridge) је независно научно и истраживачко удружење које у сарадњи са другим институцијама и аналитичким и истраживачким (think-tank) организацијама у региону и широм света усваја смернице за развој појединца, друштва и државе“ (<http://www.ewb.rs/Default.aspx>). Основни циљ ове организације јесу европске и атлантске, односно НАТО, интеграције Србије: „Настала на хришћанским вредностима са нераскидивим нитима наслеђа религија истока, **Европа и атлантске интеграције јесу прави и једини пут** који омогућава да најзад разговарамо равноправно о свему што нас тишти. Ако то није прави пут, а шта онда јесте?! Који је то други пут који нам се нуди и којим требамо да идемо. Ми га нити препознајемо, нити видимо. **Схватимо и разумемо несврстаност и самосталност, али у тренутку када се нови свет гради, када зида зграду у којој смо ми добили један спрат са чијом градњом каснимо и тако спречавамо остале да стигну до врха, тешко је очекивати да ће ти остали имати разумевања за наше кашњење.**“ (<http://www.ewb.rs/editone.aspx?id=37>).

Ова организације је **само једна у низу бројних** сличних удружења, која **чине мрежу страног**

утицаја у окупираној Србији. Сасвим сигурно не треба прецењивати њен утицај, али се мора пратити њен рад, поготову што јој, несумњиво, расте значај. Оно што је законитост свих евроатлантских НВО, карактерише и ову групу – њени чланови су истовремено чланови још неколико организација које раде на истом циљу, многи су се школовали или усавршавали на западу, радили су за западне компаније или организације. Њихов рад надзиру „пензионисани“ западни политичари, дипломате и обавештајци (најчешће су ови послови сконцентрисани у једној личности). Чланство им је добрим делом укључено у државну структуру, било као функционери (тако на пр. EastWestBridge у чланству има једног министра и три државна секретара у актуелној Влади Србије, као и два бивша министра) или као кључне сарадници на пројектима разних „реформи“.



Ко су људи Трилатералне комисије у Србији

Када се говори о заступницима евроатлантских интереса у Србији, па тако и у случају представника Трилатералне комисије, важно је истаћи да су ове личности ипак, углавном, само пуки извршиоци, и сасвим далеко од стварне моћи, те се не треба стећи погрешан утисак о њиховој важности, поготову што појединци међу њима воле лажно да увећавају свој значај. Но несумњиво да без оваквих лица не би било могуће довођење Србије у стање окупације, те се као један од најважнијих задатака патриотских снага намеће праћење њихових активности, ради раскривања и предузимања адекватног одговора.

Члан Извршног комитета и председник Српске националне групе у оквиру Трилатералне комисије је **Јован Ковачевић**, оснивач и члан председништва Удружења „Мост Исток Запад“ (<http://www.ewb.rs/president.aspx?id=24>). Испред East West Bridge (EWB) од 2010. године присуствује састанцима Трилатералне комисије. Јован Ковачевић је некадашњи дописник CNN -а, BBC -а, и других великих светских медијских кућа. Током ратног периода деведесетих био је дописник агенције Ројтерс за бившу Југославију (од 1991.- 1998. године), када је демонизација и клеветање српског народа било најизраженије. Потом је 1998. године прешао у канцеларију Високог представника у Босни и Херцеговини (ОХР), као политички саветник, а један од главних задатака му је било „реструктурирање радио - телевизије Републике Српске у јавни сервис“. Како наводи у својој биографији, „одиграо је делотворну улогу у демократском покрету у Србији и Црној Гори“, што је и довело до његовог новог ангажмана, овог пута у канцеларији

ОЕБС –а у Београду, на месту саветника за развој медија. Задатак му је био реорганизација и унапређење главних медијских кућа, и он је човек који је осмислио и спровео стратегију за преображај државне телевизије РТС.

Од 2004. године основао је приватну компанију Strategic Partnership Group (SPG), прву лобистичку компанију у Србији, а потом ПР компанију „Ковачевић и Спајић“, заједно са извршним директором НИН –а **Небојшом Спајићем**, који је такође члан организације „Мост Исток Запад“. Клијенти ове фирме су велике мултинационалне компаније попут Бајера, Мерка, Лафаржа, Холцима, Бол амбалаже, Ерсте банке, Сосијете женерала, Карлсберг Србије, Ју – Ес – стил Србија, медијских кућа Рингијер и Вац, ЈАТ –а, али и српске фирме, попут Фармакома, АБС Холдинга, Велефарма. Међу њиховим клијентима налазе се и Управа царина, Управа за трезор министарства финансија, Народна банка Србије, Градске пијаце, Градско стамбено, (<http://www.kovacic-spaic.rs/web.aspx>). Од 2006. Године Јован Ковачевић је саветник Владе РС и председника РС Милорада Додика, као и Владе Републике Србије.

Друго важно име у оквиру ове групе је **Дејан Новаковић**, генерални секретар Српске националне групе Трилатералне комисије, „идеолошки творац и један од оснивача East West Bridge“ (<http://www.ewb.rs/president.aspx?id=26>). Како стоји у његовој биографији он је завршио БК Универзитет – Факултет за менаџмент у спорту, Пословну школи економије – при Привредној комори Словеније у Љубљани и Пословну школа за односе са јавношћу – ПРА у Београду. После приватних студија, Дејан Новаковић је завршио мастер студије, наравно као и многи други истакнути преставници прозападног „дивилног сектора“, на Факултету политичких наука, а похађао је и студије антикорупцијске методологије на Институту за криминолошка истраживања (који се у последњих десетак година истакао у нарученим анализама и коментарима пожељним за интересе САД и ЕУ). Како у биографији истиче, већ две деценије активно укључен у стварање стратегије за борбу против организованог криминала, корупције и тероризма у земљи и региону, из чега произлази да је Новаковић овај посао започео као млади двадесетједногодишњи студент (рођен 1972. године). Као и сваки НВО активиста, поноси се учешћем у семинарима које су организовали Фонд за политичку изузетност (Сорошев фонд којим управља Соња Лихт) и Савет Европе.

Свој досадашњи радни век, почевши од 1992. године провео је у Министарству унутрашњих послова, на пословима полицијског службеника и руководиоца и то у Управи за обезбеђење, Одељењу за обезбеђење Председника Републике, Управи за борбу против организованог криминала – Одељењу за посебне операције, Јединици за заштиту учесника у кривичном поступку и Кабинету Министра унутрашњих послова. Као члана свога кабинета Ивица Дачић га је 2011. године ванредно унапредио у звање главног полицијског саветника.

Но прави напредак у каријери доживљава формирањем актуелне Владе Републике Србије, када је 6. децембра 2012. године именован за државног секретара у Министарству енергетике. На први поглед остаје нејасно шта га квалификује за овај посао, али ако се зна да је министарка енергетике **Зорана Михајловић**, члан саветодавног одбора организације EastWestBridge (на сајту истичу да је замрзнула функцију док је у Влади), која је једна од најважнијих тинк – тенк организација Запада у Србији, што се види и по месту у Трилатералној комисији, онда коцкице почињу да се слажу. Русија је кључни непријатељ и најважнији циљ глобалних елита, а пројекат Јужни ток је од животне важности за Србију и обнову њеног суверенитета. Пошто је Русија пројекат повратка у Србију и на Балкан започела кроз енергетски сектор, логично је да Запад жели да у министарству енергетике постави своје људе од поверење. Када се знају ове чињенице, јасни су и потези овог министарства – најављено гашење Србијагаса, самовољна измена предлога споразума са Русијом, опструкција почетка грађења Јужног тока, као и на кога се односе речи генералног директора Гаспрома Алексеја Милера када је током последњег борава у Србији у разговору са државним званичницима изјавио да неко из власти кочи Јужни

ток (<http://www.blic.rs/Vesti/Politika/374893/Miler-se-zalio-Vucicu-Neko-iz-vlasti-koci-Juzni-tok>).

Тахир Хасановић (<http://tahirhasanovic.com/biografija-tahira-hasanovica/>) је трећи члан Српске групе у Трилатералној комисији, и њен је извршни секретар, који је присуствовао скупу у Берлину, марта 2013. Члан је Управног одбора и извршни директор организације East West Bridge. Овај човек у добро обавештеним круговима важи за веома моћног човека у Србији. Некада истакнути комунистички омладинац и партијски функционер, потом први генерални секретар Нове демократије, и поверљиви човек Душана Михајловића, главни кадровик ДОС –а у време владе Зорана Ђинђића, и бизнисмен. Његови послови и фирме су предмет бројних контроверзи (сада је актуелна прича око бус плуса).

Оно што повезује ова три човека, поред Трилатералне комисије и East West Bridge, јесте и припадност масонској Великој регуларној ложи Србије (једној од две са истим именом које се међусобно споре). Штавише бројни чланови ЕВБ су истовремено припадници те ложе (http://www.alo.rs/stari-alo/Zaratili_srpski_masoni/34620). Такође, Новаковић и Ковачевић су међу оснивачима **Друштва лобиста Србије**.

Из приказа биографија три представника Трилатералне комисије за Србију, може доста тога да се закључи о мрежи и пословима евроатлантских структура, коју су разгранали у Србији. Али још прецизнија слика добија се када се сагледа ко је још у чланству организације East West Bridge.

East West Bridge, организација основна 2009. године, као испостава Трилатералне комисије, представља једну од слагалица окупационе мреже евроатлантских структура у Србији. Јако је важно расветлити ту мрежу што је више могуће, а то се постиже пратећи састав организација које је чине, активност и међусобну повезаност чланова. Баш као што се доста тога може сазнати само основним увидом у биографије три представника у Трилатералној комисији, слика се потпуно заокружује када се погледа ко су још чланови овога друштва.

За једног од најважнијих људи за отварање канцеларије Трилатералне комисије у Србији, важила **Милка Форцан**, бивша потпредседница Делта холдинга (<http://www.telegraf.rs/vesti/politika/231752-telegraf-otkriva-trilaterala-stize-u-srbiju-milka-forcan-prva-dama>), жена која је високо котирана на списковима најутицајнијих и најбогатијих људи у Србији. Занимљиво је и да се Милка Форцан, помињала као потенцијални будући министар у Влади Србије, и то као кадар Александра Вучића. Вучић своју популарност дугује управо хапшењу Мирослава Мишковића, а Милка Форцан је пуних 18 година била његов најближи сарадник, и заједно су стварали империју Делта. Иначе и раније се помињала могућност да она добије неку државну функцију, обзиром на то да је Милка Форцан важила за миљеницу и Зорана Ђинђића и Бориса Тадића.

Милка Форцан је један од оснивача помињаног **Друштва лобиста Србије**, члан савета ове организаује и представник за ЕУ.

Ко су свечланови East West Bridge

Председавајући управног одбора East West Bridge –а од скоро је **Александар Николић** – Фото Тони (надимак је добио по фотографској радњи коју је имао), државни секретар у Министарству одбране. Политичку каријеру започео је 2008. године, као један од оснивача СНС –а, где се, према подацима из биографије (<http://www.ewb.rs/bog1.aspx?id=168>) бавио координацијом рада стручних савета за одбрану и безбедност, енергетику и правна питања (иако не поседује квалификације и искуство ни за једну наведену област). Краткотрајно је био саветник председника Србије Томислава Николића, да би га после формирања нове владе

Александар Вучић поставио за државног секретара у Министарству одбране. Тако се овај економиста, без дана радног искуства у државним институцијама, и без икакве везе са питањима одбране и безбедности, нашао на важној државној функцији.

Члан Управног одбора је и британски дипломата, сер **Ајвор Робертс**, који је био амбасадор у Београду од 1994. до 1997. године, и који се залаже за „поправни Дејтон и нови Берлински конгрес“ који би правно веривиковао промене граница на Балкану. Такође ваља поменути и **Петра Стојанова**, бившег председника Бугарске и члана европског извршног одбора Трилатералне комисије. Међу 21 чланом Саветодавног одбора организације East West Bridge, поред Зоране Михајловић, актуелне министарке енергетике, вреди поменути још неколико интересантних имена. Најпре је ту **Горан Свилановић**, министар спољних послова СРЈ у првој ДОС -овој влади (2000. – 2004.), сада функционера евроатлантских структура. Свилановић је познат и као један од првих заговорника независности Косова и велики НАТО лобиста. Истичу се и имена **Марка Чадежа**, једногод координатора кампање Отпора за мобилизацију гласача пред изборе 2000. године, координатора Дојче велеа за Србију и **порпарола амбасаде Немачке**, као и **Јована Ратковића**, једног од оснивача Отпора, саветника председника Демократске странке Драгана Ћиласа, који је у периоду од 2003. до 2012. године био саветник Бориса Тадића. Од иностраних чланова, међу функционерима балканских држава и члановима Трилатералне комисије, за јавност је најинтересантније поменути **Ралфа Цонсона**, америчког амбасадора у пензији (службовао у БиХ 1999. – 2001. године као први заменик Високог представника у Сарајеву), као и **Марка Шкреба**, бившег гувернера Народне Банке Хрватске.

Ђорђе Вукотић, широј јавности непозната личност, али очигледно значајан шраф у евроатлантској мрежи у Србији, налази се на списку чланова East West Bridge. Од 2002. године ангажован у својству самосталног правног консултанта на више пројеката у Србији, који су се одвијали под окриљем Светске банке, УСАИД-а и других међународних организација. У периоду 2004. до 2011. године био је главни правни саветник Савета за регулаторну реформу при Влади РС и у тој функцији учествовао у анализи и изради мишљења на **преко 350 нацрта закона**. Један је од главних сарадника НАЛЕД -а, Националне алијансе за локални економски развој, пословне асоцијације која окупља компаније, НВО и општине, формиране под надзором USAID -а, са задатком ширења евроатлантског утицаја на локалним структурама по дубини. Занимљиво да су чланови Моста Исток Запад и **Виолета Јовановић**, **извршни директор НАЛЕД -а** (пре тога је 10 година била менаџер за демократизацију и привредни развој USAID -а), **Ана Брнабић**, члан УО НАЛЕД -а, извршни директор Пексим фондације (додељује стипендије за Кембриџ студентима из Србије и Македоније), и службеник USAID -а. Затим и **Владан Атанасијевић** (члан Саветодавног одбора у EWB) председник УО НАЛЕД , и један од оснивача Српске асоцијације менаџера, **Борислав Миљеновић**, члан Надзорног одбора НАЛЕД -а (истовремено члан УО Америчке привредне коморе, Друштва лобиста Србије, Српске асоцијације менаџера) и **Бранко Радловић** један од главни експерата сарадника НАЛЕД -а.

Чланови East West Bridge су и **Марко Благојевић**, оснивач и оперативни директор **ЦЕСИД -а**; **Милица Чубрило**, амбасадор и бивши министар дијаспоре (такође и консултант USAID -а), **Јакша Шћекић**, новинар Sky News; **Бошко Јакшић**, уредник спољнополитичке рубрике дневног листа Политика, и познати србофоб и русофоб; **Ђорђе Вучинић** (пословни партнер Тахира Хасановића), председник УО фирми које се баве обезбеђењем: SCP International и Securitas Services (фирме која је део британске обавештајне мреже <http://www.magazin-tabloid.com/casopis/?id=06&br=285&cl=21>); **Ненад Боровчанин**, државни секретар у Министарству за омладину и спорт; **Миодраг Стојковић**, народни посланик и члан Председништва Демократске странке; **Ранко Вујачић** из Беча, службеник у Организацији Уједињених нација за индустријски развој (УНИДО) и велики мајстор у масонској Регуларној

великој ложи Србије (чији су чланови водећи људи и велики број чланова East West Bridge); **Зоран Басараба**, амбасадор Србије у Израелу, и сарадник некадашњег премијера Милана Панића. За крај, треба поменути још два имена: Лидију Удовички и Градимира Драгутиновића. **Лидија Удовички** је менаџер за Србију у америчкој компанији Continental Wind Partners (CWP), једној од водећих мултинационалних компанија за развој електрана на ветар. Потиче из политичке породице добро позициониране у глобалистичким структурама. Њена сестра је бивша министарка енергетике и гувернер Народне банке Кори Удовички. Захваљујући везама успела је да обезбеди дозволу за градњу електране на ветар, која ће скупо коштати електропривреду и грађане Србије. **Градмир Драгутиновић** је лидер Ротаракта у Србији, подмлатка ротаријанаца (занимљиво да је централни Ротари клуб у Србији дуго био у просторијама компанија Лутра, у Улици Мајке Јевросиме у Београду, која је у власништву Душана Михајловића, политичког ментора Тахира Хасановића), оснивач Асоцијације ЕУРО26, ау последње време је веома активан у Русији.

Уместо закључка

Намера овог кратког приказа је да раскринка део мреже агената западног утицаја у Србији. Први услов за повратак опоравак Србије је разобличавање окупационе мреже, а други смена генерација. Оба ова услова су пред испуњењем. У Србији је стасала једна нова политичка и друштвена генерација, искрених патриота, кадра да замени постојећу која је потпуно под западном контролом. За очекивати је да ће у блиској будућности ова нова генерација, уз подршку Русије, успети да српски народ и државу ослободи окупације.

Срђан НОГО

Аутор је члан Старешинства Покрета Двери

Извор:

<http://srb.fondsk.ru/news/2013/08/07/trilateralna-komisiia-u-srbiii-slika-iedne-mrezhe-agenata-zapadnog-uticaia-1.-deo.html>

<http://srb.fondsk.ru/news/2013/08/10/trilateralna-komisiia-u-srbiii-slika-iedne-mrezhe-agenata-zapadnog-uticaia-2.-deo.html>